

URZĄD PATENTOWY

B 64 f 1/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 22089.

Kl. 62 c, 25.

Maurice Poumet
(Boulogne-sur-Seine, Francja).

Sposób umieszczania znaków orientacyjnych dla lotników lub reklam dla publiczności.

Zgłoszono 23 listopada 1933 r.

Udzielono 5 września 1935 r.

Pierwszeństwo: 30 listopada 1932 r. (Francja).

Przedmiotem wynalazku jest sposób umieszczania znaków orientacyjnych dla lotników lub reklam dla publiczności wzdłuż torów kolejowych.

Jak wiadomo, jedną z głównych przyczyn, utrudniających lot, stanowi brak dokładnych wskazówek orientacyjnych, przekazywanych pilotom z ziemi, wskutek czego, gdy lotnik zbłądzi (mgła, deszcz, błąd lub omyłka w odczytywaniu mapy, złe działanie kompasu, burze i t. d.), nie może on często ustalić okolicy, nad którą przeleci, przez co zmuszony zostaje bardzo często do niebezpiecznego lądowania na nieznanym terenie w celu ponownego ustalenia położenia.

Sposób według wynalazku usuwa powyższe niedogodności i polega na tym, że miejsca dokładnie określone pod względem położenia i kierunku, jak np. tory kolejowe, zaopatruje się w napisy takich rozmiarów, iż lotnik, znajdujący się nawet na znacznej wysokości, z łatwością może je odczytać.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu kilka postaci wykonania znaków orientacyjnych.

Fig. 1 przedstawia napis, umieszczony między szynami jednego toru (litery na tablicach lub bez tablic), fig. 2 — inną postać wykonania, w której części wskazujące wychodzą poza tor, stanowiący kieru-

nek orientacyjny, fig. 3 — odmianę wykonania, przedstawionego na fig. 1, fig. 4—7 — przekroje liter w czterech rozmaitych postaciach wykonania.

Zdarza się często w lotnictwie, że gdy pilot chce określić swe położenie względem ziemi, posuwa się wzdłuż toru kolejowego aż do stacji, którą można z łatwością odnaleźć na mapie. Takie jednak przeloty wzdłuż toru kolejowego trwają często dość długo, zanim pilot osiągnie stację, która mogłaby dać potrzebne wskazówki.

W myśl wynalazku na torach kolejowych umieszcza się w pobliżu stacji kolejowej nazwę tej stacji, powtarzając ją dwukrotnie, przyczem oba te napisy mogą być odczytane niezależnie od kierunku przelotu samolotu, zbliżającego się do stacji.

W przykładzie, przedstawionym na fig. 1, umieszczono pomiędzy szynami 1, 2 litery 3, przyczem litery te odpowiednich rozmiarów są ustawione tak, iż pilot samolotu, lecącego w kierunku strzałki, może odczytać nazwę (AVON) stacji, do której się zbliża. Nazwa ta jest powtórzona z odwrotnym rozmieszczeniem liter z drugiej strony stacji, dzięki czemu samolot, krążący w kierunku przeciwnym do kierunku strzałki, oznaczonej na fig. 1, może ten napis z równą łatwością odczytać. Litery 3 mogą być wycięte, jak to przedstawiono z lewej strony na fig. 1, albo też każda litera może być umieszczona na tablicy 13, jak to przedstawiono z prawej strony na fig. 1.

Oczywiście, że litery 4 mogą być rozmieszczone tak, jak to przedstawiono na fig. 2, to znaczy poprzecznie do kierunku szyn 1, 2, przyczem litery te mogą się znajdować całkowicie pomiędzy szynami lub też wychodzić poza nie.

W celu umożliwienia odczytywania tych liter z jeszcze znaczniejszej wysokości, nadaje się im rozmiary, odpowiadające szerokości toru kolejowego, i zamocowuje na nawierzchni nasypu, przyczem litery te i w

tym przypadku mogą być również umieszczone bądź poprzecznie do kierunku szyn, bądź też zgodnie z tym kierunkiem.

Umieszczenie znaków lub liter na torach kolejowych tworzy nowy środek orientacyjny, ułatwiający pilotom samolotów łatwe określanie położenia, w jakim się znajdują, przyczem określenie to daje się jeszcze ułatwić przez zastosowanie oprócz napisów, dotyczących danych miejscowości, również i innych znaków orientacyjnych, np. wskazujących kierunek północny i t. d.

Jak to przedstawiono na fig. 4, litery 5 lub wskaźniki mogą być wycięte z arkusza blachy i umieszczone na podkładach 6, przyczem dobrze jest podłożyć wsporniki 7.

Jak to przedstawiono na fig. 3 i 5, litery 8 mogą być lane i zaopatrzone w obsadę 9.

Można również, jak przedstawiono na fig. 6, wykonać litery z drzewa 10 lub innego podobnego materiału i pokryć je warstwą 11 z metalu lub innego odpowiedniego materiału.

Jak to przedstawiono na fig. 7, można również wykonać te litery lub wskaźniki z materiału ziarnistego z ewentualnem uzbrojeniem, jak np. z betonu zwykłego lub żelazobetonu.

Wynalazek niniejszy można również stosować do ogłoszeń, które dają się odczytywać nie tylko z samolotu, lecz również mogą być odczytywane przez pieszych, przyczem można je wykonywać w odstępach lub łączyć ze sobą.

Litery lub wskaźniki mogą być wykonane w zależności od warunków z wszelkiego rodzaju metali lub ich stopów, z drzewa z uzbrojeniem lub metalizowanego, z materiałów ceramicznych, terrakoty, szkła, cementu, z mozaiki ze żwiru kolorowego, przyczem powierzchnie liter mogą być pomalowane lub pokryte emalją albo też inną powłoką.

Rodzaj materiałów, sposób umocowania liter, wskaźników lub cyfr (śruby, nakrętki, haczyki i tym podobne), ich rozmiary, rozmieszczenie w kierunku długości, szerokości, pomiędzy szynami i t. d., jak to opisano wyżej jedynie dla przykładu, nie ograniczają niniejszego wynalazku, gdyż wynalazek obejmuje wszelkie rodzaje napisów, wykonywanych na drogach żelaznych, niezależnie od sposobu ich wykonywania.

Wskaźniki lub podobne oznaczenia mogą być również wykonane jako jedna całość na tablicach odpowiednich rozmiarów, umocowywanych bądź pomiędzy szynami, bądź na żwirze nasypowym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób umieszczania znaków orientacyjnych dla lotników lub reklam dla publiczności, znamienne tem, że wzdłuż torów kolejowych w pobliżu większych stacji umieszcza się z obydwóch stron stacji napisy takich rozmiarów, iż lotnik, znajdujący się nawet na znacznej wysokości, z łatwością je odczytuje.

2. Litery, cyfry lub znaki używane przy wykonywaniu sposobu według zastrz.

1, znamienne tem, że są wycięte z blachy i umieszczone na podkładach kolejowych z zastosowaniem wsporników pośrednich.

3. Litery, cyfry lub znaki używane przy sposobie według zastrz. 1, znamienne tem, że są odlane z metalu i zaopatrzone w obsady, służące do ich umocowania.

4. Litery, cyfry lub znaki używane przy sposobie według zastrz. 1, znamienne tem, że są wykonane z drzewa, zaopatrzonego w osłonę z metalu lub innego materiału.

5. Litery, cyfry lub znaki używane przy sposobie według zastrz. 1, znamienne tem, że są wykonane z materiału ziarnistego z zastosowaniem uzbrojenia lub bez uzbrojenia, przyczem całość jest umocowana na odpowiednich tablicach.

6. Odmiana liter, cyfr lub znaków według zastrz. 2—5, znamienne tem, że te oznaczenia są narysowane lub namalowane na jednej lub wielu nieruchomych tablicach.

Maurice Poumet.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

